

vil jeg gerne bede den ærede Minister om at være meget varsom og tænke Sagen meget omhyggelig igennem, inden han forelægger dette Lovforslag, thi han kan let komme til at gøre Skade, i Stedet for, som han sikkert mener, at gøre Gavn. Jeg vil særlig sige dette paa Kjøbenhavns Vegne, thi det har vist sig, at vi meget vel med den nuværende Lovgivning kunne komme langt, ja saa langt som Kommunerne selv ville, i Retning af Skolebørns Bispning. Her i Kjøbenhavn begyndte vi meget forsigtigt med den lille Bevilling paa Fattigvæsenets Budget til den private Forening til Friskolebørns Bispning. Vor Fattigborgmeser sagde, at netop den Vej maatte man gaa, thi ellers vilde der være Fare for, at de overordnede Myndigheder vilde skride ind. Da der var gaaet nogle Aar, gik vi videre og bevilgede 10,000-Kr. til denne Forening paa Bilag 23, det vil sige under almindelige Udgifter. Det er altsaa ikke nogen Fattigvæsen-udgift, og det er gaaet meget godt, idet hverken Overpræsidenten har nedlagt Veto eller Regeringen er skredet ind. Vi have faktisk i Kjøbenhavn Ret til at bevilge saadanne Penge til Friskolebørns Bispning, uden at det i nogen Maade regnes som Fattighjælp. Endvidere er det en bekendt Sag, at vi efterhaanden have oprettet Skolekøkkener i en hel Række af Skoler og i Løbet af en kort Tid ville have saadanne Skolekøkkener i alle de kjøbenhavnske Kommuneskoler, og den Mad, der laves i disse Skolekøkkener, faa Børnene. Bispningen gaar altsaa ind som Led i hele Skoleundervisningen og hele den pædagogiske Plan, og der er ingen Moders Sjæl, der har lagt os Hindringer i Vejen der. Nu bebudede den ærede Minister et Lovforslag, der skal give Kommunerne Ret til at gøre, hvad de efter vor Mening allerede have Ret til og faktisk gøre, de Kommuner vel at mærke, der ville gøre noget i denne Sag, og der er faktisk ingen, der lægger Hindringer i Vejen derfor. Jeg spørger da: vil den ærede Minister, hvis han ikke er ganske sikker paa at faa sit Lovforslag vedtaget i Landstinget, da ikke let kunne kaste Tvivl ud om dette Fortolkningsspørgsmaal, vil han ikke let, naar han som Minister

paa Regeringens Vegne, forelægger et saadant Lovforslag om at give Kommunerne en Ret, som vi nu mene, de i Virkeligheden have, kunne gøre Skade i Stedet for Gavn? Thi sæt, at Lovforslaget strandede og ikke blev gennemført, kunde maaske denne eller en senere Regering eller Domstolene benytte et saadant Lovforslag til at sige, at Kommunerne ikke have denne Ret, og man kunde lægge os Hindringer i Vejen f. Eks. i Kjøbenhavn paa den Bane, vi nu allerede ere saa udmærket godt inde paa, og hvor vi kunne komme lige saa langt, vi selv ville, og som vore Midler strække til. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at da Folketinget i sin Tid vedtog et saadant Lovforslag, som Ministeren, hvis jeg hørte rigtig, bebudede fra Regeringens Side, modsatte Landstinget sig dette Lovforslag ved en motiveret Dagsorden, men vel at mærke med en Motivering, der ingenlunde var fjendtlig mod selve Sagen, og som netop slog det Standpunkt fast, som jeg her har hævdet. Det er Landstingets Betænkning af 9de April 1900, og i den erklærer Landstingets Flertal, at det ikke anser det for nogen Nytte til at vedtage et saadant Lovforslag, som Folketinget har gennemført, fordi Kommunerne allerede nu med Amtsraadets Samtykke — de skulle jo have Amtsraadets Samtykke til alle saadanne Bevillinger — vilde kunne udrede Midler til Foreninger, der varetage den Opgave at bispise sultne Børn, og Landstinget mener, at det er den rigtigste Vej at gaa. „Men,“ føjer Landstinget til — og her skal jeg citere ordret — „selv om Skolebispning ved direkte kommunal Foranstaltning i noget Tilfælde maatte findes formaalstjenlig, ere Kommunalbestyrelserne, ifølge hvad der er udtalt af Indenrigsministeriet i de som Bilag i Aftryk vedføjede Skrivelser af 20de f. M. og 3die d. M., indeholdende Svar paa Udvalgets Forespørgsel, ikke udelukkede fra, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, ved egen Foranstaltning at kunne iværksætte saadan Bispning vederlagsfrit uden Fattighjælps Følger for Børnenes Forsørgere, naar Samtykke fra vedkommende overordnede Myndighed erhverves, og ifølge førstnævnte Skrivelse antages det derhos,